Кон и бик

Малко едно момче, ядосано на едно чиврстко кон. Срещнал ги идо си едно свирепо бик и казал на кон'т: Не та ли е срам бре'АЗ не бих се оставил да та ОЗди такъв хлапе. А че Вацо? рекъл кон'т, си жиш голдо гачанство ли е да ръгаш едно вте

Хвелич муха.

Едно вон веднъж се ВЪРЪЩАЛ от нива уморен и отивал у дома си. Като наближила село то, една муха приседнала на кацнала на рогата му. А когато влязъл в' село то, друга муха се срещнала на и се Зарадвала с' нея приказвала с' първата муха катоя попитала на смирено: Сестрице, от кЪде ОЗи, сестрице, кЪде си ходила? — Не видиш ли, отговорила високо на гордо-гордо на нива бЪхми, орихми.

Самонива муха

Друга една умница селска муха, като дошла едно пайтон в' село то тя се замислила и се настанила на пайтона. А когато пайтонЧ'т тръгнал да се вразца нъ чкъ градъ то тя се уплашила и останала в' пайтонЧ'т. А когато хопа'т приближали и пайтонЧ'т дигал прах по пЪт'ЧЪ, тя се обърнала случайно та погледнала назад и зачудено рекла: А бре, яла колко прах чъ дигала!

Недоразумение.

Млад момче селянин тръгнал да иде на кръг. Рекла му изведнъж до отвъдъ селото да го изпрати. Времето било студено, и момчето решило да се цели. Мъж и като мислил че тя ще, щото са от дЪЗ той от чел, взел да мисли и да разбъркА: Не мъжи ли тъ ЗА ЖЕНЕ, аз ще се вЪрна на скоро и ще си

Циганският цар.

Веднъж казали на един циганин: Хайде малко да та направим цар. — А бе ставам, рекъл малко, ами мало? — Ех пак'ти мало, му рекли, кЪдЪ ОЗи идеш мало то (хлЪбЧ'т) ще го вЪзЪт подарЪ ти с' копата. — Тъй, рекъл, малко, да стане ама копата аз ще ги карам.

Друг един циганин бил станал цар и тръгнал да обиходи да земята си и с' него много и голдмци го приДРУГАВАЛИ. Като минували веднъж по край една гладе гора, царЧ'т-циганин се ЗаЗЪнал в' гора та и гладал-гладел на най' послЪ не се стЪрпял и викнал: Ех че гора за въгленца.

Циганската царица

Имала настоРка циганка, поробила и частта станала царица, тя имала всичко що и трЪбало и имала нужда от нищо, ама пак не могла да се откаже от циганщината да си потросва. И всякога когато отивала при съдЪдЖ'т'ЧЪ'т да отворИ за вИро, понатрЪд извикала: Ду та подЪрувайте ме.

Конят'ъ

~~Конят'ъ~~ ~~се~~ ~~на~~ ~~на~~ ~~ЗИ~~ ~~ро~~.

Едно бивол пасЪл край една ливада, а един ~~голдм~~ конер отишел та кацнал на рогата му ~~и~~ ~~и~~ ~~и~~